

по мизія та и малка та Скиѣія на Славяни те. Като излезалъ кодъ тяхъ задъ Дунава кодъ Нѣбиогоіва (исакчи), той началъ да опустява тяхна та земля и ги накаралъ да бягатъ въ гора та (корій те). Послѣ година (582). Боянъ повторилъ отъ тоя пѣть презъ область та на Имперія та нападеніе то врѣхъ Славяни те. Обаче тогава Славяни те быле задъ Дунава въ Илирикъ, и посланника Бояновъ, кой то беши ходялъ въ Византія да проси отъ Императора позволеніе за преминувани то на воиска та му противъ Славяни те, былъ уловенъ отъ тяхъ и убіянъ; а въ слѣдующа та година Славяни те быле при Анастасіева та стѣна и на воеводи те комменціолу и Ардагоста не лесно было да ги испядятъ. Послѣ четьре години (587) те изново грабили Фракія. По позно обаче (590) една часть отъ Славяни те должна была да са поддаде на Авари те, и да испялнява воля та на ханамъ. Така веднашъ (591) приготвивали те за Авари те лодки (каицы) на рѣка та Сава, кога то те са събирали да утидатъ на Грець те; а послѣ множество Славяне быле пратяни отъ хана противъ Императора Маврикія, кодъ Селяникъ, и тоя градъ восьмъ дена былъ отъ тяхъ въ маасаре; обаче не